

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. София, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6736** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на ЕТ „Ангел Костадинов – АНКО-27“ и ЕТ „Т. – Е. 21 – А. С.“ против заповед № РА-18-55/24.06.2022 г. на главния архитект на Столична община (СО). Със заповедта на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, е наредено премахване на преместваем обект („Павилион № 2“) – обединяващ терен 3.2 и терен 3.3 съгласно схема за разполагане на преместваеми съоръжения от 19.04.2004 г. – Павилионна група № 3 „КАТ“, одобрена от главния архитект на [населено място]. Обектът се намира в [населено място], [улица](бивша ул. „170“), до входа на КАТ. Поставен е върху терен публична общинска собственост – поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради, обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв. 1, местност „Д.“, район „И.“ – СО. Навеждат доводи за нищожност на обжалваната заповед, както и за нарушение на материалния и процесуалния закон при нейното издаване. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лица, които имат правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Установява се от представения констативен акт (КА) № РИВ22-ВК08-430-2 от

13.06.2022 г., че на същата дата длъжностни лица от район „И.“ на СО проверили обект, означен като „Павилион № 2“ на приложеното геодезическо заснемане и установили, че същият се намира в имот, за който е съставен акт за публична общинска собственост (АОС) № 3166/24.01.2022 г. Обектът е преместваем по определението на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ и е разположен в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради, обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, с административен адрес: [населено място], кв. 1, местност „Д.“, район „И.“ – СО, до входа на КАТ – [улица]. П. е с размери 4,00/2,40 м. и височина 2,60 м., с обща площ от 9,60 кв.м. Изграден е от метална конструкция, свързан е нетрайно с терена и е захранен с ел. енергия. П. е функционирал като обект за административни, търговски и други обслужващи дейности, свързани с регистрацията на моторни превозни средства. За собственици на преместваемия обект, обединяващ два терена, са посочени: на терен 3.2 от схема от 19.04.2004 г. - ЕТ „Ангел Костадинов – АНКО-27“ и на терен 3.3 от схема от 19.04.2004 г. - ЕТ „Т. – Е. 21 – А. С.“. Като наемател е посочен „Ауторек“ АД. Установява се от наличните проекти и документи: договор за наем на терен 3.2 № 142/01.08.2003 г. с кмета на район „И.“ на СО и анекс от 01.02.2008 г.; договор за наем на терен 3.3 № 175/14.09.2004 г. с кмета на район „И.“ на СО и анекс от 01.02.2008 г.; схема за разполагане на преместваеми съоръжения – Павилионна група № 3 „КАТ“, одобрена от гл. архитект на С., на основание чл. 197 от З. (отм.) и чл. 120а от ППЗТСУ (отм.) и на основание чл. 56 от ЗУТ от главния архитект на С. на 19.04.2004 г. В двата анекса е отбелязано, че срокът на договорите се удължава до приемането на нови схеми за преместваемите обекти по предвидения в Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и декоративно-монументални елементи и за рекламна дейност на територията на СО ред. По делото няма данни дали такива са одобрени и влезли в сила. В КА изрично е отбелязано, че за обекта няма разрешение за поставяне. Не се установява, нито се твърди по делото такова разрешение да е било налице.

Въз основа на констатациите в гореописания КА, както и след обсъждане на направените срещу него възражения и отхвърлянето им, издателят на процесната заповед е приел, че преместваемият обект е разположен върху имот публична общинска собственост, без издадено разрешение за поставяне, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Поради това и на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ, разпоредил премахването му.

Главният архитект на СО е надлежно оправомощен да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ с представената заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО – т. 1.35. Последното е допустимо съгласно разпоредбата на § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, според която кметът на общината може да предостави свои функции по тази закон на главния архитект на общината.

Неоснователно се явява твърдението на жалбоподателите за нарушение на материалния и процесуалния закон при издаване на обжалваната заповед. Съгласно чл. 56, ал. 1, т. 2 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности. За такива обекти се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в

настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Посочва се в заключението, че при направен оглед на място, до южната граница в поземлен имот с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, съставляващ УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, кв. 1 по действащия регулационен план на м. „Д.“, се установява наличие на поредица от павилиони, включително и на „Павилион № 2“, ситуирани плътно един до друг, представляващи едностранствени метални конструкции и метални фургони, закрепени върху бетонова основа, служещи за административни, търговски и други обслужващи дейности. Вещото лице е посочило, че павилионите не представляват обекти като самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по ЗКИР, поради което същите не представляват самостоятелни строежи. Изяснено е в експертизата, че посочените павилиони не са нанесени в КККР и в действащия регулационен план на кв. 1, м. „Д.“. Видно от представените от експерта скици, павилионите не са нанесени в поземлен имот с идентификатор 68134.802.2202 по КККР със самостоятелни идентификатори и като сгради в УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, кв. 1 по действащ РП на м. „Д.“. Няма установени налични по делото разрешение за строеж, разрешение за поставяне, разрешения за монтаж на павилионите.

С оглед тези констатации съдът в настоящия състав приема, че процесният обект представлява преместваем такъв по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Същият, като сборна метална конструкция или като преместваем метален фургон, може да бъде демонтиран, преместен и монтиран/ поставен и ползван на друго местоположение. Предназначението му следва да се определи като обект за административни, търговски и други обслужващи дейности. Както бе посочено по-горе, поставянето на такива обекти е под разрешителен режим и законодателят изрично е предвидил в чл. 56, ал. 2 от ЗУТ – да се издава разрешение за поставяне по ред, установен в наредба на общинския съвет. В случая органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ – преместваемите обекти са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие на схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Основанията за издаване на заповед по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпореди премахването на преместваемия обект. В случая, настоящият съдебен състав приема, че към датата на постановяване на обжалваната заповед, за процесния обект липсва издадено разрешение за поставяне и че обектът е разположен в противоречие на схемата за преместваеми обекти. Ето защо, не са налице предпоставките за разполагане на обекта в общинския терен и павилионът подлежи на премахване съгласно чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

По делото са представени договори за наем на общински терен във връзка с процесния обект. Така визираните сделки по същността си представляват основание за поставяне на преместваем обект в чужд имот, в случая публична общинска собственост, но не преодоляват изискването за наличие на издадено разрешение за поставяне, което в случая не е налице.

По изложените съображения, като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на процесната заповед, съдът намира, че същата е постановена от компетентен орган и в установената форма; при издаването ѝ не са допуснати

съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същата е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева, съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Ангел Костадинов – АНКО-27“, с ЕИК[ЕИК] и ЕТ „Тур – Експрес 21 – Ангел Стайков“, с ЕИК[ЕИК], против заповед № РА-18-55/24.06.2022 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА ЕТ „Ангел Костадинов – АНКО-27“, с ЕИК[ЕИК] и ЕТ „Тур – Експрес 21 – Ангел Стайков“, с ЕИК[ЕИК] да заплатят солидарно на Столична община сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението е окончателно.

Съдия: